

Budapest — Tündérváros

Ezt az ezerarcú várost mutatjuk itt meg most újra, úgy ahogyan azoknak az emlékezetében él, akik megérkezve külföldi hotelek cimkéivel poggyászaikon, a dunaparti szállodák ablakaiból elbámolt szemmel nézik Budapestet. Ime Budapest, a Tündérváros esti illuminációban!

A külföldi, az idegen, elbájolva nézi az eléjeterülő szin pompás képet, a kivilágított Halászbástyát, a sejtelmes fényben ragyogó citadellát, megrendülten nézi Gellért püspököt a hegy ormán, amint magasba tartja a feszületet és teljes joggal mondja: tündérváros. Am mi, akik jobban ismerjük a várost, épp ily joggal mondhatjuk: milyen kevés ez. Milyen semmisség. Milyen kis erővel, milyen kevés eszközzel lehetne Budapestből ennél sokkal szebb, sokkal csodálatosabb, igazi Tündérvárost varázsolni.

A világnak kevés városa van, amelyet a természeti adottságoknak olyan pompája venne körül, mint éppen a magyar fővárost. Egy kevéske kis akarattal, lendülettel, pénzázdozattal ebből a városból lehetne megcsinálni Kelet-Európának azt a pontját, amely úgy vonzza az idegeneket, mint Mekka a mohamedánokat.

Egy város, amelynek a kulturája ekkora, mely polgáraival, művészeivel, íróival az egész világnak adni tudott, egy város, amelynek palotáit glóriával vonják be a budai hegyek, amelynek közepén, mint csodálatos ezüstszalag, szalad a Duna, melynek kellős közepén ott van a Dunagyöngye, a Margitsziget, a legcsodálatosabb ide-

genforgalmi alkotásokra hivatott.

Budapest Tündérváros — mondják a külföldiek, pedig nem láttak belőle mást, csak néhány kivilágított pontot. A citadellát, a Halászbástyát. Mit mondanának, ha csakugyan munkába látna ez a város és nem elégedne meg három reflektorral, amit a falaknak irányít, hanem csakugyan kiaknázná a lehetőségeket.

Egy ország, egy város, ahol nincs elég munka, ahol tétlenül kell pihenni dologra vágyó kéznek. Egy város, ahol a polgárok számára kevés az életlehetőség. Egy lendület kellene, hogy ebből a városból csakugyan azt csinálják, amire önként kívánczok.

Milyen egyszerűen nézhetnék ezt a várost Tündérvárosnak azok is, akik most csak azt látják, hogy lehetetlen, kietlen itt az élet.

